

щото задължението за плащане да зависи отъ живота, здравieto или телесната неповредимостъ на нѣкое лице.

Онзи, който се задължава да заплати суммата, се нарича застрахователъ; онзи, отъ живота, здравieto или телесната неповредимостъ на когото зависи плащанието, се счита за застрахуванъ, а онзи, въ полза на когото се условва плащанието на суммата, се нарича облагодѣтелствуванъ (ползующе се лице).

Чл. 512. Сдѣлката за застрахуване на животъ за въ случай смъртѣта на трето лице има сила само тогава, ако е сключена съ неговото или на пълномощника му съгласие или ако договаряющата страна удостовери, че има интересъ да живѣе застрахуваниятъ

Исключаватъ се отъ това правило съпрузи, въсходящи и нисходящи роднини и сгодени, които безусловно могатъ да застрахуватъ единъ другиму живота.

Чл. 513. Полицата за застрахуване на животъ, освѣнъ условията, прѣдвидени въ чл. 482-й, т. 1, 4, 5, 6 и 7-а, трѣбва да съдържа:

- 1) името на застрахованото лице;
- 2) името на облагодѣтелствувания (ползующето се лице); за такъвъ може да се укаже и прѣдвительтъ;
- 3) събитieto или врѣмето, отъ настѣпванието на което зависи плащанието.

Чл. 514 При застрахованието на животъ, договаряющитѣ се страни могатъ, безъ всѣко ограничение, свободно да опрѣдѣлжтъ застрахователната сума. При този видъ на сдѣлката не се изключаватъ многократното застрахование.